

4. <http://www.misto-tv.poltava.ua/news/2436/>
 5. <http://www.rada-poltava.gov.ua/news/2008/1/23/59639643/>

СУЧАСНИЙ СТАН МИСЛИВСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ХОРОЛЬСЬКОГО РАЙОНУ ПОЛТАВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Базилевич О.В.

Полтавський державний педагогічний університет імені В.Г. Короленка

Сьогодні під терміном «полювання» розуміють сукупність дій людини, спрямованих на пошук, вистежування, переслідування з метою добування і саме добування диких звірів і птахів, що перебувають у стані природної волі у межах мисливських угідь.

Аналіз стану фауни району за останні десятиліття свідчить про те, що чисельність і ареал жодного виду диких тварин не скоротилися унаслідок спортивного полювання. І проте багато тварин (козуля, заєць-русак, сіра куріпка, качка-крижень) значно зменшилися кількісно, а деякі (лось, лань; з птахів - дрохва, глухар, тетерук та ін..) зникають зовсім. Причина цього перш за все в інтенсивному перетворенні природних ландшафтів і зміні місця існування диких тварин, хімізації і механізації сільськогосподарського виробництва, великих площах монокультур, збільшеній кількості шкідливих тварин, браконьєрстві. [2]

Нераціональне використання ресурсів тваринного світу приводить до недоотримання цінних м'ясних продуктів і хутряної сировини, а також може гальмувати природне відтворення диких тварин, викликати депресію популяції, завдавати шкоди лісовому і сільському господарству. [3,4]

В мисливських угіддях Хорольського ГМРП існує певний розподіл щодо наявності того чи іншого виду тварин. Завдяки цілому ряду чинників їх кількість зменшується, або збільшується.

До основних видів мисливської фауни в господарстві відносяться: козуля, кабан, заєць.

Аналізуючи нище приведені дані в таблиці, можна з упевненістю твердити, що лось давно не є основним представником фауни даного району. Варіювання кількості інших тварин за останні п'ять років проходить в досить вузьких межах [4, 6].

Таблиця 1.

Динаміка чисельності диких тварин

№ п/п	Види тварин	Чисельність тварин по рокам				
		2004	2005	2006	2007	2008
	Копитні всього	215	242	142	154	187
1	Лось	-	2	2	7	6
2	Лань	23	26	29	33	27
3	Дика коза (козуля)	97	101	53	61	74
4	Кабан	95	113	58	53	80
	Хутрові всього	3216	3976	3405	3819	3420
5	Заєць-русак	2813	3516	2906	3341	2920
6	Ондатра	156	174	188	157	163
7	Бобер	38	44	61	73	82
8	Лисиця	27	45	72	70	71
9	Єнотоподібний собака	41	43	26	20	22
10	Борсук	39	43	39	52	60
11	Видра	38	41	42	37	26

12	Куниця	64	70	71	69	75
----	--------	----	----	----	----	----

Одним з найважливіших завдань ведення Хорольського госпрозрахункового мисливсько-рибальського підприємства є максимальне використання продуктивності мисливських угідь, тобто чисельність мисливських тварин повинна бути доведена до оптимальної господарсько-допустимої щільності, при якій тварини не завдають істотних збитків лісовому та сільському господарствам.

У добре організованих мисливських господарствах здобувають тільки заплановану кількість тварин (із залежності від чисельності, приросту поголів'я). В обов'язковому порядку передбачають відновлення і зростання чисельності тварин наступного року. Зазвичай відстрілюють 10—20 % наявного поголів'я. Таке полювання — елемент раціонального природокористування, складова частина охорони природи. Бо охорона природи — це раціональне використання її ресурсів, а не консервація, яка суперечить логіці народногосподарської діяльності і неможлива в умовах навколишнього середовища, що змінюється.

Розведення дичини в сучасному антропогенному ландшафті — завдання дуже складне, повне суперечностей і практично щосезонне, таке, що кожного дня висуває певні загадки і труднощі.

На сьогоднішній день ми можемо переконатися, що ведення мисливського господарства в районі здійснюється переважно екстенсивним шляхом. Це є наслідком скорочення обсягів штучного розведення та випуску в природу мисливської фауни, проведення біотехнічних заходів, послаблення охорони мисливських угідь. Недостатня увага приділяється оптимізації статево-вікової структури поголів'я мисливських парнокопитних тварин, поліпшення їх генофонду. В умовах недостатньо розвиненої економіки, нестабільної ситуації на політичній арені скоротилися обсяги фінансування різних програм по відновленню кількості поголів'я мисливських звірів та біотопів їх мешкання. А отже, як результат спостерігаємо загальний занепад мисливського господарства.

Література

1. Дементьев В.И. Основы охотоведения. – М.: Лесная промышленность, 1971. – 232 с.
2. Закон "Про природно-заповідний фонд України" від 16.0692 р. // ЗУ. Т.3. – К., 1996.
3. Настанова з упорядкування мисливських угідь. Державний комітет лісового господарства України. – К., 2002. – 114 с.
4. Матеріали мисливської діяльності. 2008 рік.
5. Пантюх А.Ф., Красник В.П. и др. Охотнику об охоте. – К.: Урожай, 1992. – 240 с.
6. Пояснювальна записка до проекту організації і розвитку ГМРП "Хорольське". – К., 2000. – 76 с.

ЕФЕКТИВНІСТЬ КАМЕРКІЛ ПЛЮС 25 SL ПРОТИ КАШТАНОВОЇ МІНЮЧОЇ МОЛІ

¹Білявський Ю.В., ¹Вусатий Р.О., ¹Матвеева О.Ю., ²Гаманова О.М.
¹Полтавський інститут АПВ імені М.І. Вавилова УААН
²Інститут захисту рослин УААН

Полтавський інститут АПВ ім. М.І. Вавилова УААН (ПІАПВ) є найстарішою науково-дослідною установою сільськогосподарського спрямування на Україні, заснованою у листопаді 1884 року. Тут в молоді роки вдосконалювали свої знання видатні діячі агрономії – М.І. Вавилов, О.Н. Соколовський, І.В. Якушкін,